

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודכרכים אין מטמא בנגעים?												
אחותכם - אחותכם מטמאה בנגעים, ואין ירושלים מטמאה בנגעים.	והתניא: [ת"ק]	◇	■	‡								
אני לא שמעתי אלא מקום מקדש בלבד.	רבי יהודה:	◇	■	‡								
הא בתי כנסיות ובתי מדרשות - מטמאין בנגעים, ואף על גב דכרכים נינהו												
אני לא שמעתי אלא מקום מקודש בלבד.	אימא: אמר רבי יהודה:											◇
במאי קא מפילגי?												^
ירושלים לא נתחלקה לשבטים	תנא קמא סבר:	◇	■	!								◇
ירושלים נתחלקה לשבטים.	רבי יהודה סבר:	◇	■	!								◇
ובפלוגתא דהני תנאי												!
מה היה בחלקו של יהודה - הר הבית, הלשכות והעזרות. ומה היה בחלקו של בנימין - אולם, והיכל, ובית קדשי הקדשים. ורצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין, ובה היה מזבח בנוי. ובנימין הצדיק היה מצטער עליה לבלעה בכל יום, שנאמר (דברים לג) חופף עליו כל היום. לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזין לגבורה. שנאמר ובין כתפיו שכן.	דתניא: [תנא]	◇	■	!								◇
והאי תנא סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים												!
אין משכירין בתים בירושלים, לפי שאינה שלהן.	דתניא: [תנא]	◇	■	!								◇
אף לא מטות. לפיכך, עורות קדשים - בעלי אושפיזינן נוטלין אותן בזרוע.	רבי אלעזר בר שמעון:											!
שמע מינה אורח ארעא למישבק איניש גולפא ומשכא לאושפיזיה.	אביי:											■
ודכפרים מי מטמא בנגעים?												‡
לאחזה - עד שיכבשו אותה, כבשו אותה ולא חלקוה - לשבטים, חלקו לשבטים ולא חלקו לבית אבות, חלקו לבית אבות ואין כל אחד מכיר את שלו, מניין? תלמוד לומר (ויקרא יד) ובא אשר לו הבית - מי שמוחד לו, יצא אלו שאין מיוחדין לו.	והתניא:											‡
אלא מחורתא כדשנין מעיקרא.												!
ומתקינין לו כהן אחר												■
פשיטא: אירע בו פסול קודם תמיד של שחר - מהנכין אותו בתמיד של שחר. אלא, אירע בו פסול אחר תמיד של שחר במה מהנכין אותו?												‡
באבנט.	רב אדא בר אהבה:											!
הניחא למאן דאמר אבנטו של כהן גדול זה הוא אבנטו של כהן הדיוט.												‡
אלא למאן דאמר אבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו של כהן הדיוט מאי איכא למימר?												‡
לובש שמונה ומהפך בצניורא, וכדרב הונא												!
זר שהפך בצניורא - חייב מיתה.	דאמר רב הונא:											■
עבודתו מחנכתו.	רב פפא:											!
כל הכלים שעשה משה - משיחתו מקדשתו, מכאן ואלך - עבודתו מחנכתו.	מי לא תניא:											■
הכא נמי - עבודתו מחנכתו.												!
אבנטו של כהן הדיוט, רבי ורבי אלעזר ברבי שמעון	כי אתא רב דימי אמר:											■
של כלאים	חד: [רבי/רבי אלעזר ברבי שמעון]											◇
של בוך.	וחד: [רבי/רבי אלעזר ברבי שמעון]											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
תסתיים, דרבי הוא דאמר של כלאים.									■			◇	יב:	
אין בין כהן גדול לכהן הדיוט אלא אבנט, דברי רבי.	דתניא: [רבי]										◆	■	◇	יב:
אף לא אבנט.	רבי אלעזר ברבי שמעון:										◆	■	◇	יב:
אימת?									^				יב:	
אי נימא בשאר ימות השנה											!		יב:	
טובא איכא: כהן גדול משמש בשמונה, והדיוט בארבעה.											‡		יב:	
אלא לאו - ביום הכפורים.											!		◇	יב:
לא, לעולם בשאר ימות השנה, ובהנך דשיון.	אמרי:										‡		◇	יב:
אבנטו של כהן גדול ביום הכפורים - דברי הכל של בוי, בשאר ימות השנה - דברי הכל של כלאים.	כי אתא רבין אמר:												◇	יב:
לא נחלקו אלא באבנטו של כהן הדיוט, בין בשאר ימות השנה בין ביום הכפורים.													◇	יב:
של כלאים	שרבי אומר:										◆	■	◇	יב:
של בוי.	ורבי אלעזר ברבי שמעון אומר:										◆	■	◇	יב:
אף אנן נמי תנינא:	רב נחמן בר יצחק:												יב:	
(ויקרא ו) על בשרו, מה תלמוד לומר ילבש - להביא מצנפת ואבנט להרמת הדשן, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]										◆	■	◇	יב:
להביא בגדי כהן גדול ביום הכפורים, שהן כשרין לכהן הדיוט.	רבי דוסא:										◆	■	◇	יב:
שתי תשובות בדבר, חדא: דאבנטו של כהן גדול ביום הכיפורים לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט, ועוד: בגדים שנשתמשה בהן קדושה חמורה תשמש בהן קדושה קלה? אלא מה תלמוד לומר ילבש - לרבות את השחקין.	רבי:										‡		◇	יב:
ואזדא רבי דוסא לטעמיה													יב:	
(ויקרא טז) והניחם שם, מלמד שטעונין גניזה.	דתניא: [ת"ק]										◆	■	◇	יב:
שלא ישתמש בהן יום הכיפורים אחר.	רבי דוסא:										◆	■	◇	יב:
אירע בו פסול ומינו אחר תחתיו - ראשון חוזר לעבודתו, שני - כל מצות כהונה גדולה עליו, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]												◇	יב:
ראשון - חוזר לעבודתו, שני - אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט.	רבי יוסי:												◇	יב:
מעשה ביוסף בן אלם מציפורי שאירע בו פסול בכהן גדול, ומינוהו תחתיו.	אמר רבי יוסי:												○	יב:
ראשון - חוזר לעבודתו, שני - אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט.	ואמרו חכמים:												○	יב:
כהן גדול - משום איבה,													◇	יב:
כהן הדיוט - משום מעלין בקודש ולא מורידין.													◇	יב: